

Vojenský a politický analytik Štefec: EU stále více připomíná Římskou říši v době jejího konce

- CZ24 News | 30. listopadu 2023

EU: Z historie známe příklady fatálních útoků malých odhodlaných skupin na zdánlivě neporazitelné říše, připomíná na facebooku Jaroslav Štefec.

Španěl Hernáno Cortéz s pouhými několika stovkami mužů, pár koňmi a patnácti děly dokázal svou inteligencí, urputností a nezlomnou křesťanskou vírou na přelomu let 1520 a 1521 zcela rozvrátit a ovládnout aztéckou říši s jedenácti milióny obyvatel. Jeho vzdálený příbuzný, Francisco Pizarro, s pouhými dvěma stovkami mužů dokázal v roce 1532 srazit na kolena téměř osmdesátitisícovou armádu inckého panovníka Atahualpy a zpečetit tak osud incké říše.

Obě „dobyvatelské mise“, jak Cortézova, tak Pizarrova, byly pro napadené říše smrtící a vedly k jejich zániku. Na pozadí perfektně naplánovaného a připraveného teroristického útoku bojovníků Hamásu na území Izraele se jako občan ČR proto logicky musím ptát, zda jsme na podobné útoky připraveni i my a zda by jim Česká republika, potácející se na hraně ekonomického a sociálního chaosu, dokázala vůbec odolat. Zejména pokud by ke stejným útokům došlo koordinovaně i v okolních zemích EU.

Jsmo jako stát skutečně připraveni čelit hrozbám, plynoucím z radikálně se zhoršující bezpečnostní situace v Evropě? Dost o tom pochybuji. S premiérem, veřejně vyhláším, že ČR je ve válce, aniž by bral do úvahy realitu Ústavy a platných zákonů, s ministryní obrany, tu vystupující z OSN, tu veřejně přiznávající, že jsme na dně s výzbrojí a municí pro armádu až natolik, že už nemáme co posílat ani na Ukrajinu a že soukromé zbrojařské firmy jsou na tom s vojenskou technikou a vybavením podstatně lépe, než český stát, s ministrem vnitra, vyvěšujícím na státní budovu za státní peníze obraz vrcholného představitele jaderné velmoci v pytlí na mrtvolu a vlastním šifrovaným telefonem, na jehož druhém konci se podle všeho nacházela hlava organizované zločinecké tlupy? To jsou velmi pádné důkazy oprávněnosti mých pochyb a obav o naši společnou budoucnost.

Politické vedení ČR, okázale pohrdající nejen námi, občany, ale prokazatelně i realitou okolního světa, si viditelně vůbec nepřipouští, že na rozdíl od Izraele nemá Česká republika prakticky nic, čím by mohla podobným útokům čelit. K ochromení naší země totálním chaosem, způsobeným přerušením zásobování, zhroucením digitálních sítí a ochromením bezpečnostních funkcí státu přitom stačí pouhých několik stovek relativně lehce vyzbrojených, dobře organizovaných, vycvičených a ke všemu odhodlaných bojovníků. Jak ukázala akce Hamásu, dokáží využívat k průzkumu a jako náhradu dělostřelectva drony, ke spojení mobilní telefony a jednoduché vysílačky a k rychlým přesunům mezi místy dílčích operací lehká vozidla a motocykly. A jsou schopni podobné bleskové operace také plánovat. Ani spojené síly policie a zbytku české armády, jejíž rychlost reakce na konkrétní hrozbu se dnes počítá na dny až týdny, by zřejmě nebyly schopné ani vycvičeností, ani akceschopností a už vůbec ne motivací a odhodláním čelit schopnostem, bojovým zkušenostem a náboženskou motivací potenciálních islámských bojovníků. Ti se dnes zcela volně pohybují po území celé Evropy, včetně ČR. Základní zbraně a munice včetně protitankových raket, minometů a dronů dnes není díky válce na Ukrajině problém získat. Pokud by jim snad něco chybělo, například tanky a samohybná děla, mohou to během několika hodin ukořistit z chabě strážných skladů zbraní a munice soukromých firem, případně stejně jako v již vzpomenutém Izraeli nečekanými a koordinovanými přepady

policejních stanic a vojenských skladů, na které není ani česká policie, ani armáda nijak připravena a nedokázala by jim čelit.

Co se týče českých zpravodajských služeb, od nichž by měla přicházet prvotní varování o akutních hrozbách, je jejich stav rovněž dosti tristní. Osoba, blízká zločineckému klanu vyšetřovanému v rámci akce „Dozimetr“, stojící s požehnáním ministra vnitra několik měsíců v čele klíčové zahraniční rozvědky, medaile americké CIA, udělená šéfovi české civilní rozvědky a snaha BIS pod jeho vedením ovlivňovat školské osnovy, stejně jako aféry kolem nákupů vojenského zpravodajství, nebo jím organizovaná sledování a diskreditace „nepohodlných“ lidí včetně manželky jistého nejmenovaného premiéra rozhodně neskýtají přílišnou důvěru v jejich schopnosti získávat relevantní informace a zachovávat nestrannost a oddanost službě českému státu.

Důvěru nevzbuzují ani výroky, jednání a chování „nesilových“ ministrů Fialova kabinetu, o „osobnostech“ šéfů obou komor našeho parlamentu, kteří se nedávno coby klaun Harlekýn a dobře obrněná Kolombína, postavičky dvou Zanni (sluhů) komedie dell'arte, „statečně“ vypravili z naprosto nejasných důvodů do ukrajinského Kyjeva, ani nemluvě.

Bezpečnostní situaci v ČR nepomáhá ani fakt, že samotná EU aktuálně vstupuje do hluboké ekonomické a bezpečnostní krize. I to je zřejmě jeden z důvodů, proč velení NATO pod kouřovou clonou současných bezpečnostních problémů intenzivně pracuje na přípravě „tichého“ nahrazení politického vedení Unie skrytou vojenskou diktaturou. Argumentuje nutností „integrace s cílem zjednodušit pohyb vojsk a výzbroje NATO po Evropě v případě ohrožení“, využívá dvoustranných vojenských smluv mezi jednotlivými evropskými zeměmi a USA mimo rámec v podstatě již mrtvé Severoatlantické smlouvy a cíleně vytváří atmosféru strachu a obav z „ruského medvěda“, který se údajně chystá zmocnit celé Evropy.

EU tváří v tvář hrozící bezpečnostní katastrofě stále více připomíná Římskou říši v době jejího konečného úpadku, zatímco ekonomická a sociální situace mnoha evropských zemí evokuje přirovnání ke stavu aztécké a incké civilizace těsně před příchodem jejich dobyvatelů a ničitelů. Vlna migrantů, přelévající se Evropou, je srovnatelná s invazí Germánů ve 4. a 5. století. A my se intenzivně odzbrojujeme.

Nedělejme si iluze o neexistenci vysoce organizovaných teroristických skupin mezi „domácími“ muslimy ve Francii, Belgii, Holandsku, Švédsku, nebo Německu, které již nyní ovládají významné oblasti velkých měst (no-go zóny) a vytvářejí zde specifickou muslimskou subkulturu. Pokud se tomu nedokážeme postavit, čeká nás problém, který se nebojím označit pojmem „Gazyfikace Evropy“. Další a další „Gazy“, existující, nebo nově vznikající po celé Evropě, budeme jednou nuceni dobývat zpět za cenu obrovských obětí. Tedy pokud si ještě budeme jako občané schopni (a ochotni) zachovat v rámci hloupnoucí Evropy naši kulturní specifičnost a národní identitu.

ZDROJ: FB Jaroslav Štefec